

Ruotsi-kysymys

Siitä tehtiin ongelma

Kun asuin Turussa, tapasin käydä Tukholmassa monta kertaa vuodessa. Siellä pyöräilin tai ajelin autolla ympäri lähialueita. Sitten kyllästyin Tukholman visiitteihin. Pian mieleni valtasi outo syndrooma. Ruotsi pyöri alati mielessäni, en päässyt sitä pakoon. Aikaisemmin olin ajatellut Ruotsia hyvällä, mutta nyt siitä tuli inhottava riesa. Kuka sörkki aivojani? Samaan aikaan suomalaiset pedofiili-homot manipuloivat minua isänmaalliseksi Suomi-mieheksi. Se sai minut vertailemaan Suomea ja Ruotsia. Tämä ristiriita jäyti sisintäni. Miten Suomi voisi Ruotsille pärjätä?

Minun pitäisi ilmeisesti olla jonkinlainen Suomen asiamies, joka promotoi suomalaisia tuotteita ja suomalaisuutta. Koska jos minä syön omenan, kaikki muutkin haluavat tehdä niin. Ruotsalaiset halusivat osansa tästä erikoisesta ufo-taiasta. Aikanaan 2010 yhdelle suomalaiselle pedofiili-homolle olisi ollut tärkeää, että minulla on kesämökki järven rannalla. Sitä kautta suomalaista mökki-elämää olisi kiva näyttää ulkomaalaisille. Mökkeily on niin hienoa suomalaisuutta. Samaan aikaan ruotsalaiset olisivat halunneet, että hankin vähintään kesämökin Ruotsin itärannikolta. Mielellään myös kaupunkiasunnon Tukholmasta. Virolaiset taas ehdottivat muuttoa Tallinnaan. Tunnelinkin voisi rakentaa Naissaaren kautta ja investoida saarelle muutenkin.

Suomalaisen pedofiili-homon mieli on kaksinainen. Toisaalta hän haluaa repiä minusta kaiken mahdollisen hyödyn itselleen. Mutta hän haluaa myös tehdä hyvää. Se onnistuu manipuloimalla minut Suomi-mieheksi. Näin isänmaallisuus on suoritettu ja joku muu tekee varsinaiset työt. 2010 joku suomalainen isokenkäinen sanoi, että minun pitää opiskella insinööriksi ja perustaa tehtaita Suomeen. Niistä syntyy hyvinvointia. Tässä menestystarinassa olisivat kaikki halunneet olla mukana.

En ole tällaisten ihmisten ainoa uhri. Moni suomalainen on manipuloitu isänmaalliseksi. Tämän seurauksena ajatusmaailma vääristyy. Pian koko asia harmittaa ja muutetaan ulkomaille pakoon Suomi-miehen roolia. Kimi Räikköselle kävi näin. Oasiksen Noel Gallagheria manipuloitiin 90-luvulla esittämään englantilaista isänmaallisuutta, mistä hänen vaimoltaan lahjaksi saamansa Union Jack - kitara oli näkyvin merkki. Myöhemmin Noel kompensoi tätä kuvaa "Ireland forever" - kitarakaapilla.

Onkohan Ruotsissa sama? Manipuloivatko Ruotsin johtavat satanistit tunnettuja ruotsalaisia Ruotsi -miehiksi ja -naisiksi? Ja tätä kautta aiheuttavat maastamuuttoa, kun nämä ihmiset eivät kestä sitä ahdistusta, jota tällainen inhottava paine tuottaa. Ei se Ruotsikaan niin häävi paikka ole.

En usko, että Pohjoismaiden ulkopuolella on tällaista. Kotimaasta ei tehdä numeroa, se on mikä se on. Suomalainen mainostaa mielellään olevansa Suomesta, mutta ei se ketään kiinnosta. Onnellisin kansa – vertailun kärkisija on hyvää mainosta Suomelle. Ruotsalaisten on vaikea sulattaa sitä. Oman alakuloisuutensa he ovat yrittäneet brändätä termillä ”Swedish melancholy”. Suomessa on ”kaiho” eli vitutus.

Turun yöelämässä törmäsin joskus kolmeen ruotsalaiseen, jotka olivat selvästi tulleet jututtamaan minua. En tiedä, kuka heidät oli Suomeen lähettänyt.

He sanoivat, että minun pitäisi ottaa kotisivultani pois heidän kuningastaan käsittelevät kohdat. Kävin niitä kirjoituksia kyllä läpi, enkä löytänyt mitään rienaavaa. Mutta onko Ruotsin kruununprinsessa Victoria kehonkaappaaja-haamu eli örkki? Olen saanut tästä viitteitä örkkien välisistä keskusteluista. Asiaa on syytä pohtia, sillä aikaisemminhan kuninkaallisia ei voinut kaapata. Ehkä nyt on toisin. Ehkä the House of Sweden on päättänyt, että kruununperillisen pitää olla örkki. Aitona ihmisenä hän olisi avuton ja hyödytön. Victorian mahdollinen örkkeys on joka tapauksessa hyväksytetty Ruotsin johtavilla örkeillä. Ei kuka tahansa voi kaapata kruununperijää. Eikä kenen tahansa annettaisi sellaista tehtävää hoitaa.

Miksi lopetit käymästä Tukholmassa, yksi ruotsalaista kysyi. Jonkun mielestä visiiteilläni oli pakko olla jokin tärkeä tarkoitus. Ja nyt se oli ohi, miksi? Ikään kuin olisin pettänyt ruotsalaiset. Mitä minä oikein olen heille velkaa? En mitään. Siksi otin asian käsittelyyn. Syväluotaan Ruotsi-kysymystä kirjoituksen keinoin, ja saan samalla käsiteltyä RKP-asiaa. Nämä kaksi yhdistyvät luontevasti tässä pienessä tutkielmassa.

Kokoaan isompi

Ruotsissa on rikas Wallenbergin suku. Heillä on paljon vaikutusvaltaa. Näitä rikkaita sukuja on toki muitakin. Muistan kun joku sanoi, että se ei ole Wallenberg, joka vihaa Suomea, vaan... en muista mikä. Nämä rikkaat suvut joka tapauksessa muodostavat löyhän idean, jota kutsutaan nimellä the House of Sweden.

The House of Sweden on hyvin isänmaallinen. He ovat ajatelleet, että Ruotsi on kokoaan isompi maa. Sen asukasluvun pitäisi kuulemma olla noin 20 miljoonaa. Tämän takia Ruotsiin otetaan niin paljon maahanmuuttajia. Maassa oli kyllä kohtuullisen kokoinen väestö, mutta ei tarpeeksi iso. Monen ruotsalaisen mielestä olisi ollut parempi pysyä pienenä, kuin muuttaa maa kalifaatiksi. Tällä hetkellä Ruotsin väestöstä noin 20% on syntynyt ulkomailla. Muslimeja on arviolta 800 000.

Maahanmuuttaja ei tiedä olevansa osa omahyväistä ruotsalaista suunnitelmaa Suur-Ruotsista. Hän näkee vain omat tarpeensa. Ja ehkä Ruotsi vaikuttaa hyvältä paikalta toteuttaa kyseenalaisiakin ambitiesi. Tätä ei tietenkään pidä yleistää kaikkiin maahanmuuttajiin. Ruotsilla on joka tapauksessa käynyt huono onni maahanmuuttajien kanssa. Sinne on päätyneet arviolta 20 - 30 tuhatta hyvin hankalaa örkkiä. Nämä rikollisuuteen taipuvaiset örkit kyykyttävät paikallisia viranomaisia menneen tullen.

Vai voisiko olla niin, että Ruotsiin on nimenomaan haluttu vahvoja örkkejä vahvistamaan Ruotsia? Mutta nämä vahvat örkit ovat osoittautuneet myös vaaraksi yleiselle turvallisuudelle.

Illuminati-taso

Joku saattaa ajatella, että maailman vaikutusvaltaisimmat ihmiset ovat Rothschildin pankkiirisuku. Mutta eihän se niin ole. Maailman vaikutusvaltaisimmat ihmiset ovat niitä örkkejä, jotka kontrolloivat örkkien maailmaa. Örkkejä örkki-hierarkian huipulla.

Kenties nämä örkit kontrolloivat portaaleja, joiden kautta Maahan tulee lisää örkkejä. Ihmisiä ne ovat siinä mielessä, että kantavat ihmiskehoja ja operoivat ihmisten maailmassa. Toisaalta Rothschilditkaan eivät ole kokonaan ihmisiä. Kolmasosa heissä on reptiliania.

Kuinka moni Illuminati-tason ihminen on säästynyt örkkien kaappaukselta? Mielenkiintoinen kysymys. Jotkut heistä omaavat 20/20 – näkökyvyn, mutta se edellyttää toimenpiteitä ja eristäytymistä tavisten maailmasta. 20/20 takaa aika pitkälle sen, että ei tule kaapatuksi, mutta sitä on hyvin vaikea saavuttaa, jos syö ravintoloissa. Tai syö yleensä mitään.

Ehkä Illuminati-tasolla on niin, että jos joku kaapataan, eristävät muut tämän yhden pois keskuudestaan. Tai ehkä asiat ovat muuttuneet siten, että nykyään myös kaikki illuminatit on kaapattu. Voi tuki olla niinkin, että reptilianien kanssa tehty sopimus säästää heidät kaappaamiselta.

Ja mitä mieltä reptilianit ovat örkeistä? Muistan kun yksi reptiliani naureskeli koko asialle. Samoin teki itse Saatana. Hän sanoi, että ”vahvin määrä”, tai jotain siihen suuntaan. Mutta jotain perustavalla tavalla epäloogista örkki-keississä on.

Erään teorian mukaan örkkeys on vain simulaatio. Että ne eivät ole satojatuhansia vuosia vanhoja kehonkaappajia, vaan ohjelmoituja NPC-hahmoja ihmisten maailmaan. Ehkä örkit ovat iältään maksimissaan pari tuhatta vuotta, mutta luulevat olevansa ikiaikaisia. Joku niistä on tuhat vuotta vanha, joku toissapäivänä syntynyt. Molempia yhdistäisi harhaluulo kuolemattomuudesta ja valtava määrä valemuistoja. Tämä sopisi siihen epämääräisyyteen, että monet örkit eivät edes muista kuinka kauan ovat eläneet, koska ovat niin vanhoja.

Oletetaan, että olennon örkkeys alkaa siitä, että hän heikkona hetkenään tarttuu diiliin ikuisesta elämästä. Kuka tuota diiliä hänelle tarjoaa? Luulisi,

että tätä diilaajaa vahvempi luoja-olento estäisi näin tapahtumasta. Muutenhan lopulta on niin, että kaikki ovat örkkejä. Jokainen maailma täynnä pelkkiä örkkejä: haamuja, jotka orjuuttavat sellaiset, joiden kehot ne voivat ja haluavat kaapata.

Oli miten oli, on hyvin mahdollista, että vaikka the House of Sweden painii Illuminati-tasolla, he ovat myös örkkejä. Tai sitten he ovat vain hyväksyneet örkkiyden osaksi nykymaailmaa. Joten ehkä he ovat nimenomaan tilanneet Ruotsiin näitä vahvoja ja vittumaisia örkkejä. Ruotsihan on projekti, jossa ajatellaan pitkälle tulevaisuuteen. Aikaa myöten rikollis-örkit sopeutuisivat Ruotsiin ja heistä tulisi maalle voimavara. Sitä ennen kansalaisten pitää vain kiltisti kestää raiskaukset, huumejengit ja katuväkivalta.

Ongelmat kumuloituvat

Ongelmat luovat lisää ongelmia. Kun Ruotsissa on tietty määrä aseistautuneita jengejä, se luo ilmapiirin joka ruokkii itseään. Väkivalta tuottaa lisää väkivaltaa. Muodostuu varjoyhteiskunta, jossa on omat sääntönsä. Viranomaiset eivät pääse sen sisään, koska siellä oikeutta jaetaan kostamalla ja omaa jalansijaa vahvistetaan pelottein. Rikosilmoitus on pois suljettu vaihtoehto hoitaa ongelmia.

Ruotsalaisuuteen sisältyy ajatus paremmuudesta suhteessa toisiin kansoihin. Maahanmuuttajien on ajateltu sisäistävän ruotsalaisuuden idean ja mukautuvan sen normeihin. Näin ei ole kuitenkaan käynyt. Ruotsissa maahanmuuton ongelmat ovat tabu. Niistä vaietaan. The House of Sweden ei pidä siitä, että maahanmuuton ongelmista puhutaan. Tästäkin syystä raiskaukset ja jengiväkivalta ovat riistäytyneet käsistä. Samoin kuin Suomessa, on Ruotsissakin vallalla käytäntö, jossa ”rasismille on nollatoleranssi”. Tämä ilmenee maahanmuuton ongelmien hyssyttelynä. Maahanmuuttoa ei saa kritisoida, koska se olisi rasismia. Ja rasismia, mitä se sitten ikinä onkaan, pahempaa ei ole.

Ruotsissa ihmisen pitää hyväksyä olevansa osa isompaa suunnitelmaa. Osa menestystarinaa. Siinä on jotain samaa kuin Natsi-Saksassa. Ruotsalaisuutta pitää myös promotoida. Samanlaista itsekorostusta ei tapaa muilta kuin ruotsalaisilta. Ruotsalainen neuvoo mielellään ulkomaalaista. Toisaalta monet ruotsalaiset ovat kurkkuaan myöten täynnä tätä omahyväisyyttä. Heiltä ei välttämättä saa neuvoja. Mutta hekin tietävät, että Ruotsin agenda ei saa julkisesti arvostella.

Ruotsalainen ei arvosta Suomea

Suomella ja Ruotsilla on ristiriitainen suhde. Ruotsalainen suhtautuu Suomeen etäisesti. Suomen asioista ei juuri puhuta eikä tiedetä. Ainakaan Suomea ei arvosteta. Sen sijaan Suomessa Ruotsi nähdään lähes veljeskansana, Viron tapaan. Suomen mediassa Ruotsi on paljon esillä.

Ruotsalainen ei osta suomalaista tuotetta. Ruotsissa katsotaan, että

Suomesta ei voi tulla mitään hyvää. Ruotsalainen kysyy usein suomalaiselta: Onko Suomi missään asiassa parempi kuin Ruotsi? Ja odottaa pakkana, että suomalainen alistuisi tähän vittuiluun. Suomalainenkin pilkkaa ruotsalaista. Mutta se on sellaista harmitonta piruilua.

Suomalainen tuoli on tuoli. Ruotsalainen tuoli on ruotsalainen tuoli. Se on brändätty. Itse en osta ruotsalaisia tuotteita. Ei se mikään periaate ole, mutta miksi ostaa kun hekään eivät osta suomalaista? Ruotsi ja Suomi eivät ole läheisiä kumppaneita, vaan kilpailijoita.

Jos Suomessa on jotain hyvää, se on ruotsalaisen mielestä Ruotsin vaikutusta. Joka tapauksessa sen voi varastaa omaan käyttöönsä. Mutta jos suomalainen varastaa ruotsalaisen idean, se on ruotsalaisen mielestä vääryys. Tällainen on narsistinen ruotsalais-eetos: kaikki hyvä kuuluu Ruotsiin. Jos ruotsalainen näkee jotain mistä hän pitää, hän sanoo: That should be Swedish. Tai henkilöstä: He should be Swedish.

On häpeällistä nuolla ruotsalaisten persettä. Parempi olisi analysoida (kopioida) heidän ideoitaan ja kehittää niitä eteenpäin. Siten ruotsalaiset itse toimivat. Ehkä Suomi ei uskalla kilpailla Ruotsia vastaan, koska RKP:n epäisänmaallinen propaganda on pilannut suomalaisen eetoksen.

Ruotsissa Suomi-viha iskostetaan kansaan jo nuorella iällä. Aniharva ruotsalainen on Suomi-myönteinen. Suomessahan suurin osa ihmisistä on melko myönteisiä Ruotsia kohtaan. Lisäksi täällä RKP ajaa ideaa, jossa Suomi ja Ruotsi ovat tärkeitä ja läheisiä liittolaisia. RKP:lle Suomi on ruotsalainen. Tätä ajatusta pusketaan kansalle erityisesti Yleisradion kautta.

Ruotsalainen ei arvosta suomenruotsalaista sen enempää kuin suomenkielistäkään. Surujen ruotsin kieli kuulostaa kuulemma kamalalta. Suru kailottaa Tukholmassa kovaan ääneen. Mehän olemme kuin veljiä, hän ajattelee ruotsalaisesta. Mutta tämä ei ajattele samoin. Ruotsalaista harmittaa, että suru kokee olevansa suomalainen ruotsalainen, tai jotain sellaista. Ruotsalainen ei halua suomalaisuutta Ruotsiin. Suomessa ei ole heille mitään. Kun turisti sanoo Tukholmassa suuntaavansa seuraavaksi Suomeen, sanoo ruotsalainen, että ei sinne kannata mennä. Kun sama turisti tulee Helsinkiin tai Turkuun, paikalliset neuvovat häntä käymään myös Tallinnassa ja Tukholmassa.

Ruotsalainen ylemmydentunto koskee toki muitakin maita. Heidät tunnetaan ympäri Eurooppaa siitä, että he tietävät kaiken paremmin kuin muut. Tästä saavat kaikki osansa. Myös Norja ja Tanska. Näistä maista ei kuitenkaan erityisemmin matkailla Ruotsiin. Norjalaiset hakevat rajan takaa halvempaa viinaa, ja menevät sitten takaisin Norjaan.

Suomesta sen sijaan suunnataan Ruotsiin. Ruotsalaiset näkevät suomalaisia ruotsinlaivalla ja Kolmårdenin eläintarhassa. Heidän mielestään suomalaiset ovat ali-ihmisiä, kaikella tapaa epäkelpoja. Sekin on väärin, jos suomalainen näyttää tai kuulostaa hyvältä. Se on pingottamista ja mautonta ylyyrittämistä. Esimerkiksi baltteja ymmärretään, sillä he ovat olleet osa Neuvostoliittoa. Suomella on kuulemma ollut kaikki mahdollisuudet olla samanlainen kuin

Ruotsi, eivätkä he ole tässä onnistuneet.

Ruotsalaisten menestys ei tietenkään ole tullut ilmaiseksi. He ovat maksaneet siitä kovan hinnan. Tai jotkut ovat. Eli ne, joiden kustannuksella muut pärjäävät. En tiedä, ovatko suomalaiset naiiveja, tuskin, mutta totuushan on se, että tässä maailmassa menestys tehdään satanismin kautta, ja se tarkoittaa veriuhreja. Menestyjiä ei kannatakaan kadehtia, eikä toisaalta vittuilla heille, sillä kaikella on hintansa, ja menestyjä tietää sen paremmin kuin tavis.

Suomalaisten haukkuminen juontaa juurensa myös ruotsalaiseen ”korrektiuteen”. Arabeja ja afrikkalaisia maahanmuuttajia ei uskalleta haukkua, koska se olisi rasismia. Valkoihoisena suomalainen on sopiva sylkykuppi. Suomalaisista on toisaalta pian 10% jotain muuta kuin perinteisiä valkoihoisia suomalaisia. Ehkä siitä tulee suojaväri estämään ruotsalaisten pilkan.

Eipä suomalaisista toisaalta pidetä muissakaan naapurimaissa. Ei Virossa, Norjassa tai Venäjällä missään pidetä Suomea arvossa. Balttien mielestä on epäreilua, että Suomi säästyi neuvostomiehitykseltä. Suomalaisilla on kuulemma ollut helppoa. Venäläisten mielestä suomalaiset ovat hiukan yksinkertaisia. Itse olen tyytyväinen siitä, että Suomi ei kuulu ns. venäläiseen maailmaan. Suomen hyvinvointi on rakentunut sotakorvausten maksamisen seurauksena syntyneen raskaan teollisuuden, idänkaupan ja menneiden sukupolvien ahkeruuden varaan. Mitä tuosta on tänään jäljellä? Pelkkä Ruotsista kopioitu sosiaalidemokraattinen hyvinvointivaltiomalli, johon Suomella ei ole enää varaa. Monet sanovatkin, että jotain pitäisi keksiä. Ja jäävät odottamaan, että joku toinen keksisi sen. Onhan Suomessa toki runsain mitoin teknologia-yrityksiä ja kaikenlaisia innovaatioita. Mutta hyvinvointivaltio on kallis ylläpitää, etenkin kun mukaan yhtälöön tuodaan valtava maahanmuutto.

Ruotsalaisessa Suur-Ruotsi - toiveudessa suomalaiset muuttavat sankoin joukoin Ruotsiin, mutta vain Pohjois-Ruotsiin: Luulajaan ja Skellefteåhon. Sinne he kuulemma sopivat, koska siellä ihmiset ovat samanlaisia junteja kuin suomalaisetkin. Siitä on suunnitelmakin olemassa: On ajateltu, että Suomi taantuu. Eihän niiden hommista mitään tule. Puoli miljoonaa suomalaista voisi hyvin muuttaa laman seurauksena Ruotsiin töihin. Ei ruotsalainen halua suomalaista Ruotsiin muuten, mutta kun arabeja ja afrikkalaisia on siellä niin paljon. Suomalainen siirtolainen tasoittaisi tätä epäsuhtaa. Tyhmähän suomalainen on, mutta ainakin työteliäs.

Ruotsalainen ajattelee, että jokainen suomalainen haluaisi muuttaa Ruotsiin. Niin minullekin on sanottu: voisit olla osa Ruotsia. Mutta miten ihmeessä se voisi minua kiinnostaa? Jos muuttaisin pois Suomesta, olisi kohteena joku toinen maa kuin Ruotsi. En myöskään halua opetella ruotsin kieltä. Suomalaiselle se on kunnia-asia.

Minua Turussa jututtaneet ruotsalaiset sanoivat myös hyväksyvänsä sen, että olen Suomesta, mutta minun pitäisi asua Ruotsissa. Erityisen hämmentävää oli kuulla, että joitakin ruotsalaisia kuulemma risoo pelkkä suomalaisuuteni. Voisin asua missä vaan, kunhan ei Suomessa. Sain kuulla,

että Ruotsissa on paljon hienoja yrityksiä ja ideoita, mutta ulkomailla ei olla kiinnostuneita niistä. Minä voisin auttaa Ruotsia tässä. Ehkä ruotsalaiset halusivat minut myös satanistiseksi hyödykkeeksi. Sellainenhan olen Suomessa. Olen erikois-laamanni, jonka vitutus tuottaa hyötyä lukemattomille suomalaisille.

Jotkut ruotsalaiset haluaisivat, että muutan Ruotsiin ja ajan örkit sieltä pois. Heille on painajaismainen ajatus, että Suomi olisi maailman ainoa maa, missä örkit eivät juhli. Mutta ilman örkkejä ei voi menestyä, vaan on tuomittu vaatimattomaan elintasoon. Sitäkö he haluavat? Ruotsissa on kuulemma vielä etenkin maaseudulla ja pikkukaupungeissa paljon aitoja ihmisiä. Tukholma on mennyttä. Tilanne ei kuitenkaan ole niin paha kuin Tanskassa.

Minusta ei ole örkkejä pois ajamaan. Mutta jos joku hyper-ulotteinen megahahmo päättää niin, saavat kaikki ihmiset 20/20 - näkökyvyn ja kolmensadan älykkyysosamäärän. Tämä voisi olla seurausta aurinkomyrskystä tai jostain sellaisesta. Ei se mahdotonta ole. Sehän voi olla ”vesimiehen aika” tai mikä nyt onkaan.

Ruotsinsuomalaisten koettelemukset

Ruotsissa on aina haluttu tukahduttaa suomen kieli. 1960 - 1970 -luvuilla Suomesta muutti massatyöttömyyden vuoksi Ruotsiin 400 000 ihmistä, joista suurin osa palasi myöhemmin takaisin Suomeen. Ruotsin kouluissa lapset eivät saaneet puhua suomea. Ruotsissa ei tunnustettu suomea lasten äidinkieleksi, vaan se korvattiin termillä ”kotikieli”. Se oli kieli, jota sai puhua kotona. Kodin ulkopuolella oli syytä käyttää vain ruotsia. Nämä lapset puhuivat sitten molempia kieliä auttavasti.

Sama kieliterrori on jatkunut vielä niinkin myöhään kuin 2019. Välitunneilla on kielletty puhumasta suomea. Suomalaisten lapsia on hajaannut ruotsalaisten porukoihin. Suomalaiset maahanmuuttajat ovat kelvanneet Ruotsiin töihin, mutta riisutuilla oikeuksilla.

The House of RKP

Suomessa RKP eli Ruotsalainen kansanpuolue matkii the House of Sweden - ideaa. He haluavat olla the House of Finland: eliitti joka johtaa tätä maata ja sen rahvasta. He kontrolloivat - tai ainakin yrittävät kontrolloida - taloutta, politiikkaa, koulutusta ja historiaa.

Suomenruotsalaiset ovat RKP:n armeija. He äänestävät puoluetta, koska se ajaa ruotsinkielisten asiaa. Pakkoruotsi ja ruotsin kielen asema takaavat erityisaseman ja edut, joista ei tingitä. RKP näkee ruotsinkieliset omana heimonaan, joka ei saa sekoittua suomenkielisiin. Tästä syystä heillä on omat varuskuntansa ja korkeakoulunsa. Suomenruotsalaiselle on kaksi maailmaa: RKP-maailma ja suomenkielinen maailma. RKP-maailma on ruotsinkielisten oma paikka, minne suomenkielisiä ei haluta. Sen ylläpitäminen tulee kalliiksi, joten se maksatetaan suomenkielisillä.

RKP:n suhde Ruotsiin on kieroutunut. He pitävät Ruotsia henkisenä kotinaan ja ruotsalaisia hännystellään. Suomi taas on kuin alusmaa, jota RKP valvoo ja suomenkieliset RKP:n alamaisia. Museoviraston kautta RKP on tuhonnut Suomen vanhaa historiaa. RKP:n agendan mukaisesti Suomen historia alkaa ristiretkistä 1100-luvulta, ja kaikki sivistys on tullut tänne Ruotsin kautta. Tämän kolonisaation seurauksenahan suomenruotsalaisuus syntyi. Pahimmillaan tällaiset RKP:n aristokraatit ovat näitä vanhoja herroja ja rouvia, jotka kieltäytyvät puhumasta suomea taksikuskin tai kaupan kassan kanssa. He todella ovat parempia ihmisiä, bättre folk.

RKP:n mielestä ruotsin kieli on osa kulttuuriamme. Siksi sitä on pakko opiskella, sillä onhan Suomi ollut osa Ruotsia. Näin ajatellen Virossa, Latviassa ja Liettuassa pitäisi olla koulussa pakollinen venäjä. Grönlannissahan on pakkotanska. Pakkovenäjää RKP ei kannata, vaikka Suomi on ollut myös osa Venäjää. RKP iloitsee Ukrainan sodasta, koska se laittoi Suomen ja Venäjän rajan kiinni. Itä-Suomessa opiskeltu venäjä on uhka pakkoruotsille.

Tukholman yliopiston dosentin ja kielitieteilijän Lars Melinin mielestä pakkoruotsin tulokset Suomessa ovat yhtä menestyksekkäitä kuin ”venäjän opetus entisissä neuvostosiirtomaissa”. Hänestä suomenkielisillä ei ole pätevää syytä ruotsin oppimiseen, ja lailla siihen pakottaminen tekee selkkauksen vain pysyväksi.

RKP:n kaksikielisyysvaatimus asettaa ruotsinkielen eri asemaan kuin muut vähemmistökielet. Onhan jo Helsingissä tuhansia viron-, venäjän- ja somalinkielisiäkin. He eivät kuitenkaan vaadi muita opiskelemaan omaa kieltään siten kuin ruotsinkieliset. Jopa Ahvenanmaalla kannatetaan Manner-Suomen pakollista ruotsinkieltä, vaikka he eivät itse puhu suomea, eivätkä halua suomenkielisiä naapureikseen.

RKP haluaisi kirjata kotoutumisen edistämislakiin, että maahanmuuttajista 5-10% kotoutuu ruotsiksi. Puolue vaatii hallituksen hyväksymää tavoitetta sitovaksi lainsäädännöksi. RKP haluaa siis välineellistää maahanmuuttajat edistämään omia etujaan. Ruotsiksi Suomeen kotoutuva maahanmuuttaja on taakka suomenkielisille, joiden pitää RKP:n logiikan mukaan opiskella ruotsia, jotta he voivat palvella tätä maahanmuuttajaa ruotsiksi.

Pakkoruotsi ei tunnetusti kestä kriittistä tarkastelua. RKP on rakentanut erikoisen mallin, jossa 95% väestöstä kuuluu opiskella ruotsia, jotta 5% kansasta saisi palveluja omalla äidinkielellään, vaikka toisaalta he painottavat kaksikielisyyden merkitystä. Kaksikielisyyttä vaaditaan nimenomaan suomenkielisiltä. Mutta ei siten, että he käyttävät ruotsinkielisiä palveluja. Vaan siten, että he tarjoavat näitä palveluja. Suomenkielisiä ei haluta RKP:n hiekkalaatikolle.

Suomenruotsalaisen on hankala arvostella suomenkielistä, joka ei halua opiskella ruotsia. Eihän se ole hänen asiansa, mitä kieliä muut haluavat opiskella, eikä se häntä varmasti kiinnostakaan. Mutta RKP vaatii suomenruotsalaista ajamaan omaa agendaansa. Suomenruotsalaisen tai ruotsinkielisen on syytä kannattaa pakkoruotsia ja olla kritisoimatta RKP:tä.

The House of RKP ei salli kritiikkiä, ja eristää toisinajattelijat.

Myöskään suomenkielinen ei saisi kritisoida RKP:ta. Olisi suotavaa, että pakkoruotsista ei puhuta ollenkaan. Se on hieman kiusallista, ja siitä tulee ruotsinkieliselle paha mieli. Heidän tapanaan on heittäytyä uhriksi ja kysyä, eikö minulla ole oikeutta omaan äidinkieleeni? On ovela juoni kääntää asiat pääläelleen. Puhua asian vierestä, jotta ei tarvi mennä itse asiaan.

Sinnikkäällä iskostamisella RKP vaalii oma harhakuvaansa kaksikielisestä Suomesta. Todellisuudessa ruotsin merkitys suomenkieliselle on täysin olematon, tasan nolla. RKP tietää sen, mutta heille kyseessä on peli, jossa tärkeää on myös kyykyttää suomenkielistä. RKP:lle pakkoruotsin vastustaja on rasisti ja vihapropagandan levittäjä. Pakkoruotsin puolustaja taas hyödyllinen idiootti.

Myöskään suomenkielinen poliitikko ei saisi kritisoida ruotsinkielen asemaa. RKP on kuin mafia-järjestö, joka pyrkii väkivalloin hiljentämään itseensä kohdistuvan arvostelun. Sanna Marin oli hyvä koulussa, mutta ruotsia hän ei halunnut oppia. Silti pääministeriksi päästyään Marin aloitti RKP:n mielistelyn. Siten pääsi helpommalla.

Vuonna 2010 Kokoomuksen puoluekokous äänesti pakkoruotsia vastaan. Puolueen puheenjohtaja Jyrki Katainen ilmoitti, ettei aio kunnioittaa oman puolueensa päätöstä. Vuotta myöhemmin hänet valittiin pääministeriksi. Pakkoruotsi on Kataiselle sydämenasia, mutta itse hän ei osaa ruotsia puhua.

Pitkäaikainen pääministeri Matti Vanhanen ei osannut ruotsia juuri lainkaan. Hän poisti pakollisen ruotsin ylioppilaskirjoituksista. Kostoksi tästä RKP nosti hänen eksentrisen isänsä mediassa tikun nokkaan, ja vainosi Vanhasta lisäksi skandaalilehdistön kautta.

Vanhasta edeltänyt pääministeri Paavo Lipponen kannatti pakkoruotsia vahvasti. Hän mm. esti pakkoruotsin poistamisen ylioppilaskirjoituksista. RKP palkitsi Lipposen tämän työstä kaksikielisyyden puolesta Axel Olof Freudenthal - mitalilla.

Freudenthal oli yksi RKP:n perustajista. Hänen mukaansa suomalaisilla ei voinut olla mitään omintakeista kulttuuria ennen ruotsalaisten ristiretkiä. Hän uskoi rotuoppiin, jonka mukaan ruotsinkielinen on älyllisesti korkeammalla tasolla kuin suomenkielinen, ja että ruotsalaiset ovat valtiaskansaa. Tällaiselle rotuopille rakentuu RKP:n pohja.

Ei liene yllättävää, että RKP:stä ei Suomessa pidetä. Monet ajautuvat kuitenkin heikkouttaan tai olosuhteiden pakosta nuoleskelemaan heitä. Puolue itse näkee itsensä ”keskusta-oikeistolaisena liberaalipuolueena”. Muille he ovat yhden asian kielipuolue.

RKP:llä on taipumus uhriutua ja nähdä suomenruotsalaiset vainottuna vähemmistönä. Tukea haetaan myös Ruotsista. RKP kutsui Ruotsin entisen pääministeri Göran Perssonin Suomeen antamaan lausunnon, jossa Persson kehui kuinka hienoa ja tärkeätä on, että Suomessa opiskellaan ruotsia. Sama Persson oli sanonut aikaisemmin, että Ruotsilla ei olisi ikinä varaa Suomen

kaltaiseen kaksikielisyyteen. Kyse oli Tornionjoki-laakson ruotsinsuomalaisista. Euroopan neuvoston vaatimuksesta Ruotsi joutui kuitenkin antamaan suomen kielelle virallisen vähemmistökielen aseman. Se on sama kuin esim. saamalla, jiddisillä ja romanien kielellä on Ruotsissa. Tämä olisi oikea asema myös ruotsin kielelle Suomessa.

En itse käytä termiä the House of RKP, vaan RKP:n kova ydin. Ei sekään toimi, mutta mennään sillä toistaiseksi. Tämä on kuitenkin se joukko, joka on onnistunut kääntämään 300 000 suomenruotsalaista minua vastaan. Tavoitteeni on kaivaa esiin tämä RKP:n kasvoton ydinryhmä. Puoluejohto ei välttämättä kuulu siihen. He ovat näiden kulissien takana toimivien todellisten vaikuttajien käsinukkeja. Palveltuaan puolueen ”juontajina”, heistä saattaa myöhemmin tulla osa RKP:n liikaista, pimeää ydintä.

Joitakin ilmiselviä henkilöitä toki on, kuten Björn Wahlroos ja Christoffer Taxell. Nämä kaksi ovat kuitenkin julkisia vaikuttajia. Itseäni kiinnostavat enemmän täysin anonyymeina toimivat hahmot. Minut on nostettu näyttämölle suomenruotsalaisten keskuudessa. Haluaisin tarjoilla samanlaista kakkua heillekin.

RKP on valittanut, että minun pitäisi kuulua johonkin puolueeseen tai olla esillä mediassa. Heidän mielestään on epäreilua, että olen vain yksittäinen ihminen. Näköjään siitäkkin voi tehdä ongelman, että vihollinen ei ole tarpeeksi voimakas toimija. Laajamittaista maalittamista tämä ei ole estänyt. Suomenruotsalaisten keskuudessa minut tunnetaan. He kaikki kuulemma vihaavat minua, jopa Ahvenanmaalla.

Tarkoituksena on ollut tehdä minusta varoittava esimerkki. Mutta hengiltä RKP ei ole minua saanut. Kun se ei 2010 onnistunut, RKP halusi, että otan ruotsinkielisen vaimon ja olen osa heidän yhteisöään. Heidän mielestään se olisi ollut perinteiden mukaista, koska minusta oli tulossa rikas, ja rikkaat ovat ruotsinkielisiä. Sain kuulla, että Suomen muinaishistorian peittäly ja vääristely on kuulemma ”ihan normaalia toimintaa”. He vain ”katsovat Suomen perään”. Ehkä samalla tavoin kuin ns. huorat katsovat minun perääni. Minulle väläyteltiin myös mahdollisuutta jonkinlaiseen aatelistarvoon: ”Eiköhän me jotain keksit. Tulet käymään Ritarihuoneella vähän juttelemassa.”

Politiikan kentällä RKP voi lasketella mitä tahansa soopaa kenenkään asiaan puuttumatta. He ovat rakentaneet aseman, jossa heitä ei uskalleta kritisoida, mutta uskottelevat itselleen, että heitä ei kritisoida, koska he eivät tee mitään väärin.

Fasismi on poliittinen ideologia, joka perustuu hierarkiaan, propagandaan, uhriutumiseen, todellisuuden hämärtämiseen ja vastustajien tukahduttamiseen väkivallalla ja pelottelulla. RKP on kaikkien näiden elementtien miksaus ja edustaa sinällään puhdasta fasismia.

LÄHTEET:

Suomen mieli – lehti 2/2025, sivu 30.

Kari Lumikero: Utismies – kirja. Kappale 4: Suomalaisena Ruotsissa.

Wikipedia: Pakkoruotsi

www.vapaakielivalinta.fi